

**ಕರ್ದ ಹೇಳಿದವರು : ಅಮರಾಪುರ ನರಸಜ್ಜ
ಸಂಗ್ರಹ, ನಿರೂಪಣಿ : ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು
ಕಲಮರಹಳ್ಳಿ ಈಶ್ವರಪ್ಪ**

ಚಂಡ್ರಗಿರಿಪಟ್ಟಣ, ಅಲ್ಲಿಬ್ಬ ಚಂಡ್ರಶೇಖರ ಎಂಬ ಮಹಾರಾಜಿನಿಧಿ. ಅವನಿಗೊಬ್ಬಳು ರಾಣಿ, ಹೆಸರು ನೀಲಾವತಿ. ಒಹಳ್ಳ ಕಾಲ ಸಂತಾನ ಘಲವಿಲ್ಲದೇ ನೀಲಾವತಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಗಭಿರಣಿಯಾದಳು. ರಾಜನಿದ್ದು ಏನಮಾತ್ರ ನೀಲಾವತಿ ನೀನು ಬಾಳ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಬಿಮ್ಮನಸೆಯಾಗಿದ್ದಿಯೇ. ನಿನ್ನ ಮನದ ಬರುಕೆಯೇನು, ಉಂಟವೇ, ಉಪಚಾರವೇ, ಬಂಧುಬಳಗೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ರಾಣಿ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವರು ಮಾತಾಡಿದಂಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಿ. ಹೆಣ್ಣು ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಗಂಡನ ಅದರಕೆಯಿಲ್ಲ ಮಾತಿಗಿಂತ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು. ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೂ ನನಗೊಂದು ಆಸೆಯಿಂದರೆ, ತೋರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎಮ್ಮೋ ದಿನವಾಯ್ತು. ಒಂದು ಸತೀ ಹೋಗಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಬರಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನಸ್ವಿದೆ ಅಂದಳು. ರಾಜ, ಓಹೋಮೋ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಯಿ ತಂದ ಅಂದರೆ ಎದೆಗೂಡಿನ ಪ್ರಾಣವಿದ್ವಾಗಿ. ಆಯ್ದು ಅದಕ್ಕೆನೆಂತೆ ನಾಡಿ, ನಾಳೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಾನ ಅಂದ. ಆಗಿನ್ನೇನು ರಾಜನೂ ರಾಣಿನೂ ರೊಟ್ಟಿ, ಮೊಸರನ್ನದ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ರಥವೇರಿ ಹೋರಬಿ. ಚಂಡ್ರಗಿರಿಪಟ್ಟಣವನ್ನು ದಾಟಿ ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಂದು ನೀರಿನ ಕಲ್ಲಾಗಿ. ರಾಜ, ರಾಣಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಾತುಕೊಂಡು ರೊಟ್ಟಿ ಮೊಸರನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು.

ಹಾಗೆ ರಾಜನು, ರಾಣಿಯೂ ವನಾಂತರದಲ್ಲಿರವಾಗ ಅತ್ಯ ಕಡೆ ದೂರದಿಂದ ಒಂದು ಪಕ್ಕಿ ಕಾಗಿತು. ಆಗ ರಾಜ ನೋಡು ನೀಲಾವತಿ, ಗಂಡು ಬೇರುಂಡ ಪಕ್ಕಿ ಕಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದ. ರಾಣಿ ಇಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾಗುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಹೆಣ್ಣು ಬೇರುಂಡ ಪಕ್ಕಿ, ಗಂಡ ಎಲ್ಲೋಂದು ದೂರ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನ ನೆನಿಸ್ತುತ್ತ ಹೆಣ್ಣು ಬೇರುಂಡ ಕಾಗ್ನು ಇದೆ ಎಂದಳು. ರಾಜ ತಿರುಗಿ ಇಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಾ ಅದು ಗಂಡು ಬೇರುಂಡವೇ ಎಂದ. ರಾಣಿ ಇಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ಖಿಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದು ಹೆಣ್ಣು ಬೇರುಂಡವೇ ಸ್ಯೇ ಎಂದಳು. ರಾಜ, ನೀಲಾ ಅದು ಗಂಡು ಬೇರುಂಡವೇ ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿನು ಏನು ಪಂಥ ಕಟ್ಟಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಏಕು ವರ್ಷ ವನವಾಸ ಮಾಡ್ಡಿನಿ ಎಂದಳು. ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ರಾಜ ಅರ್ಚಿಂಟಿನಲ್ಲಿ ಭಂಟರನ್ನ ಕರೆಸಿ, ಎಲ್ಲೆ ಚಾರಕರೇ ಅತ್ಯ ಕಡೆ ವನಾಂತರದೊಳಗೆ ಕಾಗುತ್ತಿರುವ ಬೇರುಂಡವು ಹೆಣ್ಣೋ ಗಂಡೋ ಕಂಡು ಬಂದು ತಿಳಿಸುವಂತರಾಗಿ ಎಂದು ಹುಕುಮು ಕೊಟ್ಟಿ.

ಸೇವಕರು ಬಂದು ನೋಡಿದರು. ಕಾಗುತ್ತಾ ಇರುವಂಥದ್ದು ಹೆಣ್ಣು ಬೇರುಂಡ ಪಕ್ಕಿಯೇ